

عنوان مقاله:

بررسی نموده‌های فراهنجاری معنایی در غزلیات صائب و بیدل

محل انتشار:

سومین همایش ملی زبان، ادبیات و بازشناسی مشاهیر و مفاخر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

مهدی شریفیان - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بوعلی سینا همدان

مصطفی مرتضی ئی کمری - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

صائب تبریزی و بیدل دهلوی از شاعران برجسته و طراز اول سبک هندی میباشند. این دو شاعر اثرگذار سبک هندی برای برانگیختن احساسات و عواطف خواننده، از زبان و ویژگی های زبانی به نحوی مطلوب بهره برده‌اند. براین اساس هنجارگریزی - خصوصا هنجارگریزی معنایی- یکی از موثرترین شیوه های برجسته سازی و تازه نمودن شعر در نقد ادبی قرن بیستم میباشد که ابتدا مورد توجه فرمالیست ها قرار گرفت. در ایران هم شاعران زیادی از جمله صائب و بیدل از هنجارگریزی برای برجسته سازی و تشخیص زبان شعری اشعار خود استفاده کرده اند. مقاله حاضر پژوهشی است که با رهیافت توصیفی- تحلیلی به بررسی زبان شعری غزلیات صائب و بیدل براساس مکتب فرمالیسم (هنجارگریزی معنایی) پرداخته و نموده‌های هنجارگریزی معنایی را در غزلیات آنها بررسی نموده است. نتایج پژوهش نشان میدهد که در بین نموده‌های هنجارگریزی معنایی صائب با بسامد بسیار زیاد از اسلوب معادله و تمثیل بهره گرفته، اما بیدل با بسامد بسیار بالا از حس آمیزی بهره گرفته است.

کلمات کلیدی:

هنجارگریزی، هنجارگریزی معنایی، صائب، بیدل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894805>

